

ВЖЕ СТАЛО стереотипним уявлення про те, що за нищівної економічної кризи нам не до свят. Однак, як-не-як, саме вони, свята, стають світлою і радісною віддушиною в невеселих та напружених буднях, додають наснаги в боротьбі з життєвими знегодами.

На свято села Пустоїванного зібралось багато людей — і це, мабуть, найкраще свідчення того, що така церемонія їм потрібна. Були тут юваки та дівчата з прекрасним вогнем молодості в очах, були поважні й шановані ветерани війни та праці, було багато дітей. Лагідний, сонячний день Івана Купала додавав усім доброго настрою.

У центрі села — кольоровий щит з написом: «Пустоїванне. 450 років». Працює виїзна торгівля.

У будинку культури починається літературно-музична композиція, в якій звучать піднесені слова про Україну, про красу рідної землі, про велич хліборобської праці.

Про історію Пустоїванного розповів учитель-пенсіонер Валентин Пащук. Перша письмова згадка про село належить до 1545 року: названо городню (маєток) Олехна і Михайла Козинських з «Іванія», говориться також про «Івани Пусті». В актах XVI століття з'являється форма «Пусте Іване», згодом вона трансформується і набуває теперішнього звучання. Відомий волинський краєзнавець М. Теодорович у минулому віці вважав, що назва пов'язана з пожежею, яка знищила майже все село. В. Пащук поділився припущенням, що колись центр села Іване був там, де тепер урочище

Середне, згодом з якихось причин його жителі почали переселятися на пусте місце, звідси — й назва. До речі, археологічні знахідки в згаданому урочищі засвідчують, що поселення там існувало вже 4 тисячі років тому.

Пустоїванне відоме в усій області, бо тут, за переказами, в

У 1895 році відкрилася церковно-приходська школа, в якій навчалися 32 хлопчики і 4 дівчинки. А в селі в цей час було близько 70 дворів (зараз удвічі більше).

У нинішньому столітті Пустоїванне неодноразово потерпало від обстрілів та пожеж у роки світових воєн. У 1918 р. тут було сфор-

ралися знайти для зворушливі слова і діяльні артисти, в їхні віві ведучі, присвячують нам гарні українські

Ветерана війни шука попросили про бойовий шлях, про м'ятне з пережито

Ради і життя

КОЛИСКА РОДОВО

Відзначення 450-річчя с. Пустоїван

1846 році побував Тарас Шевченко. Є в селі біля річки Пляшівки й так зване Шевченківське джерело, до якого щороку навесні приїздять письменники Рівненщини, інших регіонів України (Євген Шморган, Всеволод Нестайко, Віктор Кава, Степан Бабій, Ростислав Солоневський...).

У 1775 році на кошти парафіян і графа Івана Тарнавського в Пустоїванному було споруджено церкву святого Миколая. У минулому столітті в селі діяли паперова фабрика і гуральня (згоріли в роки Першої світової війни). Неабияк пожвавило життя те, що в 1873 році по новоспорудженій залізниці почався рух поїздів — спочатку до прикордонного Радивилова, а згодом — і в європейські країни. І днині станція Рудня-Почаївська відіграє важливу роль у житті всього Радивилівського району.

мовано партизанський загін Д. Кримського, який підтримував більшовицькі ідеї, але невдовзі був уцел розбитий, пізніше, за Польщі, активно діяли осередки «Просвіти», КПЗУ.

В. Пащук спинився також на сьгоднішніх проблемах селянства.

Небагато нині можливостей у сільради засвідчити повагу до старійшин села, до ветеранів війни, цюгорічних ювілярів, інших категорій сільчан, для яких 1995-й чимось особливий у їхній долі, і тим більш відродно, що таку можливість тут усе-таки знайшли (голова сільради Володимир Френзюк) — і справа, звичайно, не в вартості врученого подарунка, а в тій увазі та повазі, що їх було засвідчено.

Ведучі Галина Синицька, Лариса Глушук і Василь Мацюк поста-

повідав, що воював балтійському фронті 1944 року був тяжко лікувався майже три місяці потрапив на передову пам'ятного: виснажений, тривожне фізичне під безперервним стресом.

Проте розмова йшла не лише в тій формі, а й в іншому ключі. Наприклад, сьоновських, який відзначає з дружиною і дітьми, і сільради, попросили розповісти про епізод із спільного життя, що коли-небудь лася перша дочка, пропозиції щодо історії села так, як порозуміли сільради — і виїхав звично: дружина — Ніла.

Перед пустоїванн

Прапор перемоги. - 1995. - 12 липня